

การจัดการชั้นเรียน และการชี้แนะผู้เรียน

อ.วีรพจน์ รัตนवार

สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การจัดการเรียนรู้

- การจัดการเรียนรู้ รวมถึง “การจัดสภาพของห้องเรียน” ซึ่งผู้สอนส่วนใหญ่เข้าใจกันว่า เป็นการ จัดตกแต่งห้องเรียนทางวัตถุหรือทางกายภาพให้มีบรรยากาศน่าเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่ถ้าจะพิจารณาอย่างละเอียด ในการจัดการชั้นเรียน ผู้สอนต้องมีภาระหน้าที่มากมายหลายด้าน (ศศิธร ขันติธรากร, 2551: 1)
- การจัดการชั้นเรียน เป็นพฤติกรรมการสอนที่ผู้สอนสร้าง และคงสภาพเงื่อนไขของการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลขึ้นในชั้นเรียนถือเป็น “ชุมชนแห่งการเรียนรู้”

-
- **การจัดการชั้นเรียนที่มีคุณภาพ** ต้องเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และคงสภาพไปเรื่อยๆ โดยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การให้ผลย้อนกลับและการจัดการเกี่ยวกับการทำงานของผู้เรียน (Hall อ้างถึงใน ศศิธร ชันติธรางกูร, 2551: 1)
 - **การจัดการชั้นเรียน** เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่ผู้สอนต้องตระหนัก เนื่องจากสภาพบรรยากาศในชั้นเรียนส่งผลกระทบอย่างยิ่งต่อตัวผู้เรียน ทั้งในด้านพฤติกรรม สมาธิในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - หากผู้สอนสามารถจัดการชั้นเรียนได้ดี ก็ย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และมีความสุขในการเรียน

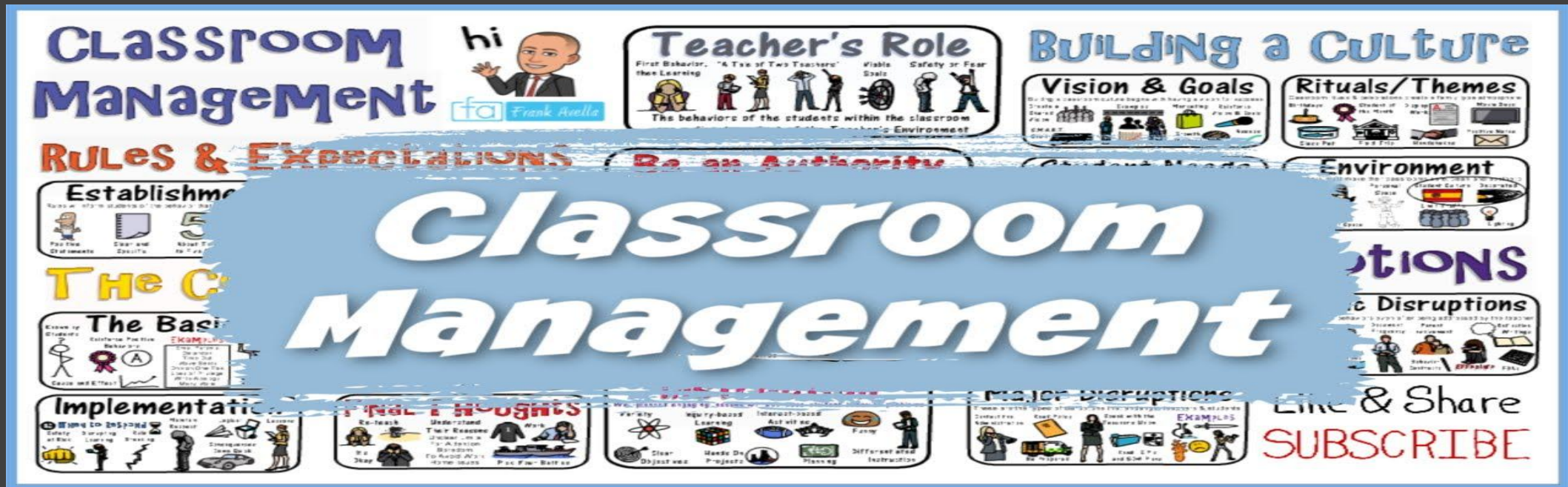

ความหมายของการจัดการชั้นเรียน

- หมายถึง การที่ผู้สอนสร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการที่ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจอย่างต่อเนื่องรวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการในชั้นเรียน (Brophy, 1996: 5)
- **งานการจัดการห้องเรียน** หรือ **Classroom Management** คือ การดำเนินงานของผู้สอนในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทั้งในด้านการเรียนรู้เชิงวิชาการ และการเรียนรู้ด้านปฏิสัมพันธ์แก่ผู้เรียน (Everston and Weinstein อ้างถึงใน ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันท์, 2557: 5)

○ **การจัดการชั้นเรียน** หมายถึง การดำเนินการของครูในการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในเชิงกายภาพ และจิตวิทยา เพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์กับผู้สอน และเพื่อนอย่างมีความสุข (ปรีชาภรณ์ ตั้งคุณานันท์, 2557: 6)

○ **การจัดการเรียนห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ** หมายถึง การสร้าง และการรักษา สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือหมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้สอนทำเพื่อจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2559: 470)

- สรุปได้ว่า **การจัดการชั้นเรียน** คือ การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนทั้งในเชิงกายภาพและจิตวิทยาให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน ตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

- การจัดการชั้นเรียน มีความสำคัญด้วยเหตุผล 5 ประการ คือ
- 1. **การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้หรือเกิดได้น้อย** ถ้ามีสิ่งรบกวนในชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลา ด้วยปัญหาทางด้านพฤติกรรมของผู้เรียน
- 2. ผู้เรียนที่อยู่ชั้นเรียนที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนมีเสียงดัง และสิ่งรบกวนหรือการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม อาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทางวินัยนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือทำให้ผู้เรียนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ส่งผลให้ **ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้เต็มที่**

-
- 3. การกำหนดคุณลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนไว้ล่วงหน้ามีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการชั้นเรียน ทำให้**ผู้เรียนมีแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง**โดยไม่แสดงอาการหรือพฤติกรรมที่จะเป็นการรบกวนการเรียนของผู้อื่น
 - 4. ชั้นเรียนที่มีการจัดการกับพฤติกรรมของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมจะทำให้ครูสามารถ**ดำเนินการสอนได้อย่างเต็มที่** โดยไม่เสียเวลากับการแก้ปัญหาพฤติกรรมของผู้เรียน
 - 5. การจัดการชั้นเรียนให้นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทรโดยคำนึงถึงกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากจะยังประโยชน์ต่อการเรียนรู้แล้วยังมีผลประโยชน์ในระยะยาว คือ **เป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยเพื่อการเป็นพลเมืองดีในอนาคต**

-
- สรุปว่า **ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน** เป็นการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ รวมถึงการแก้ปัญหาพฤติกรรมของผู้เรียนโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ตลอดจนบรรลุตามเป้าหมายของการศึกษา

การจัดการชั้นเรียน

- เป็นการดำเนินการทั้งหมดเพื่อสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ ประกอบด้วย **การจัดสภาพแวดล้อม**ให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน
- **ด้านกายภาพ** ได้แก่ การจัดห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลาย ตั้งแต่การจัดโต๊ะเรียน การตกแต่งห้องเรียน
- **การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา** ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน การร่วมกันสร้างกฎกติกาของการเรียนรู้ในชั้นเรียน เป็นต้น

การจัดการชั้นเรียนให้บรรลุเป้าหมาย

- ผู้สอนต้องดำเนินการ 8 สิ่ง (Brophy, 1999: 48) ประกอบด้วย
- 1) การจัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชั้นเรียน
- 2) การกำหนดลักษณะการเคลื่อนไหวของผู้เรียนในชั้นเรียน
- 3) การกำหนดกฎระเบียบในชั้นเรียน ตั้งแต่วันแรกของการศึกษา
- 4) การเริ่ม และการสิ้นสุดการสอนด้วยความราบรื่น
- 5) การจัดการเกี่ยวกับการเปลี่ยนกิจกรรมของผู้เรียนในระหว่างชั่วโมงเรียน

-
- 6) การจัดการเกี่ยวกับการทำกิจกรรมของผู้เรียน เริ่มจากการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ บทเรียน และขจัดอุปสรรคหรือสิ่งที่ยกวนการเรียนรู้ให้มีน้อยที่สุด
 - 7) การดำเนินการให้การเรียนรู้เป็นไปในทางที่ผู้สอนได้กำหนด หรือวางแผนไว้
 - 8) การดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความต้องการ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จึงเป็นงานที่ผู้สอนมีภารกิจสำคัญพอๆ กับการเรียนรู้

การจัดการชั้นเรียนด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

- 1. ความหมายการจัดการชั้นเรียนด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ
- การจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในห้องเรียนให้เป็นระเบียบเรียบร้อย น่าดู มีความสะอาด มีเครื่องใช้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้การเรียนของผู้เรียนสะดวกขึ้น
- การจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เป็นการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศ และปรับปรุงสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ตลอดจนเป็นการป้องกันปัญหาด้านพฤติกรรมก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้นจริง

-
- Catherien H. Kaser (2000) สรุปรงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการจัดชั้นเรียนทางกายภาพไว้ ดังนี้
 - งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน พบว่า การจัดสภาพทางกายภาพมีผลต่อพฤติกรรมทั้งผู้สอนและผู้เรียน การจัดชั้นเรียนให้มีโครงสร้างที่ดี มีแนวโน้มที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทั้งทางการเรียน และด้านความประพฤติผู้เรียน
 - นอกจากนี้ สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ยังเป็นเสมือนสัญลักษณ์ที่แสดงให้ผู้เรียน หรือบุคคลอื่นได้รู้ว่า ผู้สอนเห็นคุณค่าของพฤติกรรม และการเรียนรู้ของผู้เรียนเพียงไร เพราะถ้าจัดการชั้นเรียนไม่เหมาะสมกับการจัดตารางเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนวางแผนไว้แล้ว อาจเป็นอุปสรรคขัดขวางการทำหน้าที่ของผู้สอนเท่าๆ กับการจำกัดวิธีการเรียนของผู้เรียน

-
- การจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดีในห้องเรียน เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้เพราะจะทำให้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาลดลง และสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
 - 1.1 ปัจจัยเงื่อนไขของความสำเร็จในการดำเนินงานจัดการชั้นเรียน
 - เคเซอร์ ได้สรุปจากการสังเคราะห์ผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนได้ว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการดำเนินงานการจัดการชั้นเรียนของผู้สอนขึ้นอยู่กับปัจจัยเงื่อนไขสำคัญ คือ

-
- 1) การจัดที่ว่างในชั้นเรียน หมายถึง การจัดที่นั่งของผู้เรียนเป็นเช่นไร
 - 2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นอย่างไร
 - 3) การเคลื่อนที่ไปรอบๆ ห้องของสมาชิกในชั้นเรียนจะทำได้โดยกรณีใด
 - 4) การรับรู้ถึงบรรยากาศ และระเบียบวินัยในภาพรวมเป็นอย่างไร
 - นอกจากนี้ การจัดห้องเรียนควรเอื้อต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายตลอดทั้งวัน และควรจัดชั้นเรียนเพื่อให้ผู้สอนได้สอนตามความต้องการของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ สังคม และอารมณ์ของผู้เรียน

-
- 1.2 ลักษณะของการจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่ดี พบว่า การจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่ดีจะสะท้อนถึงลักษณะดังต่อไปนี้
 - 1) มีการจัดที่ว่างในชั้นเรียนอย่างชัดเจน เพื่อใช้งานเอนกประสงค์และเพื่อให้ผู้เรียนมั่นใจในการใช้ที่ว่างของตน
 - 2) ในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีปัญหาทั้งทางด้านการเรียน และความประพฤติ อาจแก้ปัญหาได้ด้วยการแยกออกมาอยู่ที่ว่างมากขึ้น เพื่อให้มีสมาธิในการทำงานอย่างอิสระตามลำพัง
 - 3) มีที่ว่างส่วนตัวของผู้เรียนแต่ละคน และมีพื้นที่ของผู้เรียนทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก สำหรับทำกิจกรรมต่างๆ

-
- 4) ลักษณะที่นั่งของผู้เรียนเป็นแถว เพื่อสะดวกในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาการ ในขณะที่การจัดเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
 - 5) การจัดชั้นเรียนในบริเวณที่จำกัด และการใช้อย่างหนาแน่น เช่น บริเวณที่ใช้เหลาดินสอ ที่วางถังขยะหลังห้อง หรือบริเวณที่มีการเรียนการสอน ตลอดจนส่วนที่จะทำให้ผู้เรียนถูกรบกวนได้ง่าย ผู้สอนควรจัดให้นักเรียนนั่งห่างออกไป
 - 6) ผู้สอน และผู้เรียนทั้งชั้น ควรมองเห็นกันและกันอย่างชัดเจน
 - 7) ควรจำกัดสิ่งรบกวนทางการมองเห็น และการได้ยินที่จะมารบกวนความสนใจ และพฤติกรรมของผู้เรียนที่จะทำให้เกิดผลดีต่อการดำเนินงานในชั้นเรียน

-
- 8) การจัดที่ว่างสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ควรให้นั่งอยู่ใกล้ผู้สอน จะทำให้เกิดผลดี เพราะทำให้ผู้สามารถจัดการพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และช่วยให้ผู้สอนใช้แรงเสริมผู้เรียนในทางบวกได้ง่ายขึ้น
 - 9) การจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อยจะมีประโยชน์ และทำให้เกิดพลัง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สภาพทางกายภาพในชั้นเรียนจะเปลี่ยนแปลงได้ตามลักษณะทางวัฒนธรรม และทางภาษาของผู้เรียน ซึ่งควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน

สิ่งที่ต้องคำนึงในการจัดที่นั่งของผู้เรียนและผู้สอน

- 1) การจัดที่นั่งของผู้เรียน สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง คือ การเลือกรูปแบบ การจัดโต๊ะเรียนให้เหมาะสมกับวิธีการสอนของผู้สอน และการจัดที่ว่างสำหรับการเคลื่อนไหวของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ถ้าชั้นเรียนใดมีผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมด้วย ผู้สอนควรพิจารณาจัดที่นั่งสำหรับผู้เรียนเหล่านี้ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน
 - Joyce Mcleod, Jan Fisher and Ginni Hoover (2003 : 6) ให้ข้อเสนอไว้ ดังนี้
 - (1) ต้องเหมาะสมกับรูปแบบการสอนของผู้สอน หรือกิจกรรมที่ผู้สอนใช้บ่อยๆ
 - (2) จะต้องยืดหยุ่น คือ สามารถจัดโต๊ะแบบอื่นได้สะดวก รวดเร็ว และเหมาะสมกับกิจกรรม

-
- (3) จะต้องมียี่ว้างสำหรับการเคลื่อนที่ มีที่เก็บของ และวางอุปกรณ์
 - (4) จัดให้มียี่ว้าง และที่ส่วนตัวสำหรับผู้เรียนแต่ละคน
 - ผู้สอนควรพิจารณา และรอบคอบในการจัดที่นั่งในชั้นเรียน ตลอดจนการจัดที่นั่งเสริมสำหรับการทำกิจกรรมพิเศษ หรือการจัดที่นั่งสำหรับผู้เรียนที่มาความต้องการพิเศษในชั้นเรียนแบบเรียนรวม

○ 2) การจัดที่นั่งสำหรับผู้สอน

- การจัดโต๊ะ และที่นั่งของผู้สอนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อบรรยากาศในชั้นเรียน
- แมคเล็ด พิชเชอร์ และยูเวอร์ เสนอแนะแนวทางในการพิจารณาไว้ (Joyce McLeod et.al, 2003 : 9) ดังนี้
- (1) การจัดที่นั่งผู้สอนไว้หลังห้องเรียน จะเป็นการส่งเสริมบรรยากาศของการเรียนที่เน้นผู้เรียน ขณะเดียวกัน ผู้สอนสามารถทำงานของตน และสามารถดูพฤติกรรมของผู้เรียนไปด้วย นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถพูดคุยกับผู้สอนได้โดยไม่รบกวนเพื่อนในชั้นเรียนด้วย

○ (2) การจัดที่นั่งผู้เรียนไว้หน้าห้องเรียน เป็นการส่งเสริมบรรยากาศของชั้นเรียน

แบบมีการควบคุม และผู้สอนสามารถมองเห็นความเป็นไปสภาพของห้องเรียนทั่วทั้งห้อง ในขณะที่ผู้สอนสั่งให้ผู้เรียนทำงาน แต่การจัดที่นั่งแบบนี้ ผู้สอนจะไม่สามารถพูดคุยกับผู้เรียนเป็นการส่วนตัว

Summary

Includes main idea
or important ideas
Key words and your words

Focus

- Characters
- Setting
- Problem
- Solution

Main Idea

Why? It helps us understand
what we read

What is the story mostly about?

What do I really
own and care
where they want?

What does the
author want to
show me?
What is the
author's purpose?
What is the
author's message?

Weeks to do!

Thursday 22
Thank you
to all the
kids who
helped me

RIGHTS AND RESPONSIBILITIES

Students have the right to...

Students have the responsibility to...

RIGHTS AND RESPONSIBILITIES

Students have the right to...

Students have the responsibility to...

RIGHTS AND RESPONSIBILITIES

Students have the right to...

Students have the responsibility to...

RIGHTS AND RESPONSIBILITIES

Students have the right to...

Students have the responsibility to...

RIGHTS AND RESPONSIBILITIES

Students have the right to...

Students have the responsibility to...

RIGHTS AND RESPONSIBILITIES

Students have the right to...

Students have the responsibility to...

RIGHTS AND RESPONSIBILITIES

Students have the right to...

Students have the responsibility to...

RIGHTS AND RESPONSIBILITIES

Students have the right to...

Students have the responsibility to...

-
- (3) การจัดที่นั่งของผู้สอนไว้กลางห้องท่ามกลางที่นั่งของผู้เรียน เป็นการส่งเสริมบรรยากาศของการที่ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้เรียนสามารถมายังโต๊ะผู้สอนได้ง่าย แต่การจัดที่นั่งนี้ ผู้สอนจะไม่สามารถพูดคุยกับผู้เรียนเป็นการส่วนตัว

-
- (4) การจัดที่นั่งผู้สอนไว้นอกห้องเรียน ทำให้เห็นว่าผู้สอนมีที่ทำงานเป็นส่วนตัว การพูดคุยกับผู้เรียนเป็นการเฉพาะสามารถทำได้อย่างสะดวก แต่อาจมีปัญหาด้านการดูแลพฤติกรรมผู้เรียน
 - ผู้สอนจะจัดที่นั่งของตนเองอยู่ที่ใดของห้องเรียน สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ต้องคำนึง คือ การจัดสิ่งของที่อยู่บนโต๊ะของผู้สอนด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพราะนอกจากจะได้รับคำชื่นชมกับผู้พบเห็นแล้วยังเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในด้านความมีระเบียบด้วย

การจัดตกแต่งห้องเรียน

- การจัดการชั้นเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามเป้าหมายของบทเรียน คือ การจัดตกแต่งส่วนอื่นๆ ของห้องเรียน ได้แก่ การจัดมุมส่งเสริมความรู้ มุมอ่านหนังสือ ศูนย์การเรียนรู้ ป้ายนิเทศ เป็นต้น
- การจัดตกแต่งห้องเรียนหรือการจัดมุมประสบการณ์ในแต่ละระดับชั้น ผู้สอนควรพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละวัย ดังนี้
- **ห้องเรียนระดับอนุบาล** จะต้องมียุมนั่งเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทุกด้าน จึงต้องตกแต่งด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นของจริง เสมือนจริง หรือสิ่งจำลองที่มีขนาดย่อส่วนที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของผู้เรียน และควรมีลักษณะยืดหยุ่น คล้ายบ้านมากที่สุด ผู้เรียนควรนั่งทำงานกับพื้น หรืออาจมีโต๊ะเก้าอี้ที่มีขนาดเล็กเหมาะสมกับวัย

-
- ห้องเรียนควรประกอบด้วยมุมเสริมประสบการณ์และพัฒนาการทั้งสี่ด้าน คือ
 - 1) ด้านร่างกาย ได้แก่ มุมแต่งตัว เช่น เสื้อผ้า กระจก หวี เป็นต้น
 - 2) ด้านอารมณ์ เช่น มุมเครื่องดนตรี อาจประกอบด้วยของจริง ของจำลอง
 - 3) ด้านสังคม ได้แก่ มุมโต๊ะอาหาร มุมเกม
 - 4) ด้านสติปัญญา ได้แก่ มุมอ่านหนังสือ มุมเกมการศึกษา

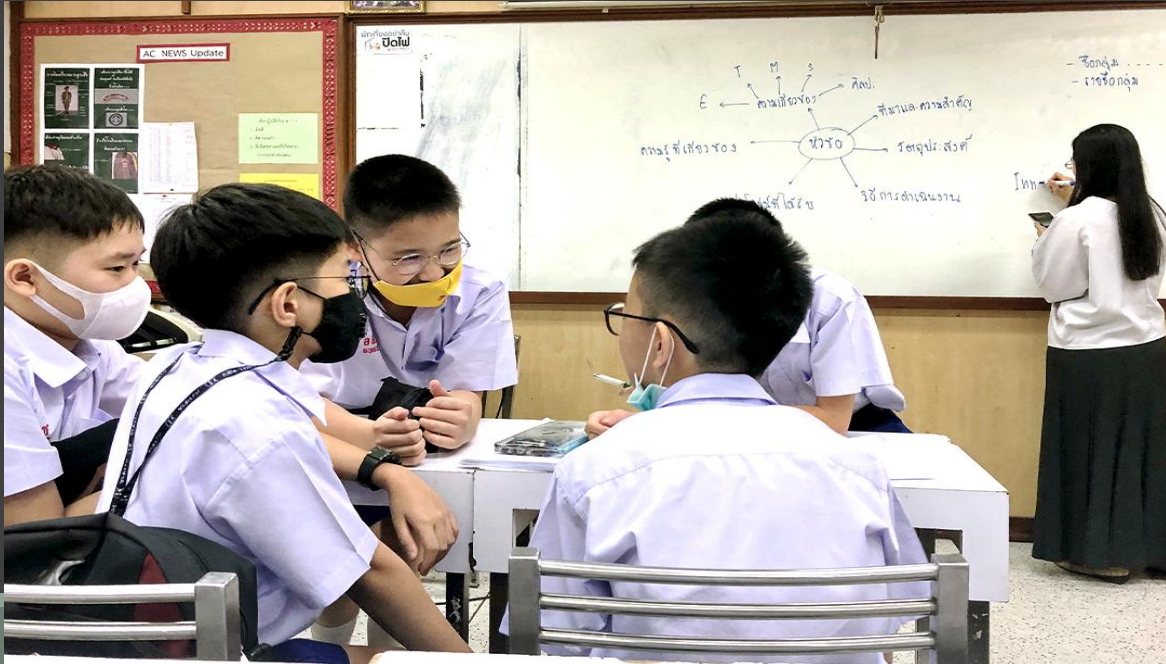
-
- **ห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษา** การจัดมุมเสริมประสบการณ์ในชั้นเรียน อาจประกอบด้วย มุมอ่านหนังสือ มุมเกม มุมวิทยาศาสตร์
 - สิ่งที่สำคัญ คือ เป็นมุมที่มีกิจกรรม หรือแหล่งการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตร เช่น มุมคณิตศาสตร์ มุมวิทยาศาสตร์ มุมภาษาไทย มุมศิลปะ มุมสังคมศึกษา โดยมุมต่างๆเหล่านี้ ผู้สอนอาจจัดรวมเป็นมุมเสริมประสบการณ์ หรือทักษะชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความรู้ที่สัมพันธ์กับบทเรียน
 - องค์ประกอบในมุมต่างๆ ประกอบด้วย หนังสือเสริมประสบการณ์ที่แยกต่างหาก ออกมาจากมุมหนังสือ อาทิ แบบฝึกทักษะเสริมความรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนเกมการศึกษา
 - การจัดชั้นเรียน จึงเป็นการส่งเสริมใช้หลักสูตรให้เกิดผลต่อผู้เรียนได้ทางหนึ่ง

คลิปการสอนห้องเรียนคุณภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

-
- **ห้องเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น** แม้ทางโรงเรียนจัดเป็นห้องเรียนเฉพาะวิชา เช่น ห้องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ห้องเรียนระดับมัธยม อาจมีมุมเสริมประสบการณ์ มุมอ่าน เกมการศึกษา เป็นมุมที่จัดให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่กำลังเรียน เพิ่มเติมจากที่ผู้สอนสอน
 - รวมถึงหนังสือเรียน หนังสือเสริมทักษะ แบบฝึกหัด แหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต ซีดีรอม
 - การจัดชั้นเรียนทางกายภาพของโรงเรียน มีสภาพลักษณะ และมีข้อจำกัดแตกต่างกันอยู่มากทั้งทางด้านขนาดของห้องเรียน จำนวนผู้เรียนในชั้นที่มีมากเกินไป รวมถึงข้อจำกัดทางด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้วยเหตุนี้จึงควรใช้ดุลพินิจในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับบริบทให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

การจัดป้ายนิเทศ

- ป้ายนิเทศส่วนใหญ่จะติดไว้ที่ฝาผนังของห้องเรียนข้างกระดานดำทั้ง 2 ข้าง ควรใช้ป้ายนิเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้
- 1) จัดตกแต่งออกแบบให้สวยงาม น่าดู สร้างความสนใจ
- 2) จัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับบทเรียน อาจติดสรุปบทเรียน ทบทวน บทเรียน หรือเสริมความรู้ให้แก่นักเรียน
- 3) จัดให้ใหม่อยู่เสมอ สอดคล้องกับเหตุการณ์สำคัญ หรือวันสำคัญต่างๆ ที่ผู้เรียนเรียนและควรรู้
- 4) จัดติดผลงานของผู้เรียน และแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน จะเป็นการให้แรงจูงใจที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง

แนวการจัดป้ายนิเทศ

- การจัดป้ายนิเทศควรคำนึงถึงแนวการจัดป้ายนิเทศให้ได้ประโยชน์คุ้มค่า (www.socialscience.igetweb.com : ออนไลน์) ดังนี้
- 1) **กำหนดเนื้อหาที่จะจัด** ศึกษาเนื้อหาที่จะจัดโดยละเอียด เพื่อให้ได้แนวความคิดหลัก หรือสาระสำคัญ เขียนสรุป หรือจำแนกไว้เป็นข้อๆ
- 2) **กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัด** คำนึงถึงแนวความคิดหลัก สาระสำคัญของเรื่อง และคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมาย ว่าต้องการให้รู้อะไร แคไหน อย่างไร
- 3) **กำหนดชื่อเรื่อง** นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ชม ชื่อเรื่องที่ดีต้องเป็นใจความสั้นๆ กินใจความ ให้ความหมายชัดเจน ท้าทาย อาจมีลักษณะเป็นคำถาม และชี้ให้เห็นวัตถุประสงค์ในการจัดแผ่นป้าย

-
- 4) วางแผนการจัดคร่าวๆ ไว้ในใจ จะใช้วัสดุอะไรบ้าง แล้วจึงจัดหาวัสดุเหล่านั้น อาจเป็นรูปภาพ แผนภาพ ภาพสเก็ตช์ ของจริง หรือจำลองการ์ตูน เท่าที่พอจะหาได้
 - 5) ออกแบบการจัดที่แน่นอน โดยคำนึงถึงสิ่งที่มีอยู่ โดยร่างรูปแบบการจัดลงบนกระดาษรูปสี่เหลี่ยมคล้ายแผ่นป้ายว่าจะวางหัวเรื่อง รูปภาพ และสิ่งต่าง ๆ ในตำแหน่งใด คำบรรยายอยู่ที่ใด ใช้เส้นโยงอย่างไรจึงจะน่าสนใจ ควรออกแบบไว้ 2 - 3 รูปแบบแล้วเลือกเอารูปแบบที่ดีที่สุด
 - 6) ลงมือจัดเตรียมชิ้นส่วนต่างๆ ให้มีขนาด และอยู่ในสภาพพร้อมที่จะขึ้นแสดงบนแผ่นป้ายได้อย่างเหมาะสม หัวเรื่องจะใช้วิธีใด ภาพต้องผนึกอย่างไร คำบรรยายจะทำอย่างไร
 - 7) ลงมือจัดบนแผ่นป้ายตามรูปแบบที่วางไว้ อาจทดลองวางบนพื้นราบในพื้นที่เท่าแผ่นป้ายก่อน เพื่อกระยะที่เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง

การจัดการชั้นเรียนทางด้านจิตวิทยา

- คือ การจัดการสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการส่งเสริมความสนใจ ความเข้าใจ ความกระตือรือร้นในการเรียน รวมถึงการจัดสิ่งต่าง ๆ ที่รบกวน หรือยับยั้งการเรียนรู้อของผู้เรียนเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องจัดการด้านต่าง ๆ ในชั้นเรียนให้เป็นไปได้ด้วยดี
- ความหมาย
 - หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับความรู้สึก เจตคติ และพฤติกรรมของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมระเบียบวินัยในการจัดการเรียนรู้อ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้อย่างสูงสุด

-
- บรรรยากาศทางจิตวิทยาในแต่ละชั้นเรียน ขึ้นอยู่กับแนวคิด หรือความเชื่อในการจัดการศึกษาของผู้สอน หรือของสังคมในแต่ละยุคสมัยว่า มุ่งให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนอย่างไร เช่น ต้องการให้ห้องเรียนเงียบสงบ หรืออาจมุ่งให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ร่วมกัน มีการสนทนา แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการทำงานในลักษณะของการร่วมมือกันภายในกลุ่ม หรือแลกเปลี่ยนกันระหว่างกลุ่ม

แนวคิดการจัดการชั้นเรียนของคุณิน

(The Kounin Model)

-
- คุณิน ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัย
 - จากการสังเกตชั้นเรียน เปรียบเทียบพฤติกรรมของการจัดการชั้นเรียน บันทึกภาพกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีการจัดการที่ดีทั้งที่มองเห็นได้ เช่น ความมีระเบียบเรียบร้อย สวยงามหรือมีการวางแผนที่ดี การแบ่งสัดส่วนของการใช้ประโยชน์ของชั้นเรียนอย่างชัดเจน การใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หยิบใช้ได้อย่างสะดวกมีการเคลื่อนที่อย่างเป็นระเบียบ
 - ส่วนการจัดการชั้นเรียนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ห้องเรียนที่ผู้สอนจะต้องรุ่นวายกับการจัดระบบชั้นเรียน หรือการเรียนของผู้เรียนถูกรบกวนตลอดเวลา หรือชั้นเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของการสอนที่เน้นเนื้อหาทางวิชาการ

○ คุณิน ได้วิเคราะห์ติดตามผล และพบว่า ผู้สอนที่สามารถจัดการชั้นเรียนที่ดีนั้น แสดงออกถึงพฤติกรรมที่สำคัญ ดังนี้

○1) **Withitness** ผู้สอนจะต้องตระหนักและรับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกส่วนของห้องเรียน อยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง แม้กระทั่งในขณะที่ผู้สอนทำงานกับนักเรียนกลุ่มย่อยหรือรายบุคคลและแสดงให้เห็นถึงการติดตามพฤติกรรมของผู้เรียน โดยการเข้าไปมีส่วนแก้ไขสถานการณ์ในทันทีและอย่างเหมาะสมเมื่อเกิดเหตุการณ์หรือเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น นับเป็นพฤติกรรมสำคัญที่ผู้สอนจะสามารถจัดการกับสิ่งผิดปกติที่กำลังจะเกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยการสังเกตและเข้าไปอยู่ระหว่างความขัดแย้งนั้นได้ก่อน แม้จนกระทั่งเหตุการณ์ที่มีปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว ผู้สอนก็จะสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ทันที

○ **2) Overlapping** เป็นการจัดการที่ผู้สอนสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ในขณะเดียวกันก็ยังคงสนับสนุนดูแลการทำงานของผู้เรียนเป็นกลุ่ม โดยการใช้สายตาในการสื่อสาร หรือใช้การใกล้ชิดทางกายเพื่อดึงความสนใจของผู้เรียนให้กลับมาอยู่กับบทเรียน ในขณะที่ผู้สอนยังคงดำเนินการสอนไปอย่างต่อเนื่องโดยไม่สะดุดหรือขัดจังหวะแต่อย่างใด

-
- **3) Signal continuity and momentum during lessons** เป็นการส่งสัญญาณอย่างต่อเนื่อง และการเปลี่ยนกิจกรรมในระหว่างบทเรียน
 - การสอนที่มีการเตรียมการอย่างดีและการดำเนินการสอนตามบทเรียนที่เน้นบทเรียนเป็นสำคัญนั้น ผู้สอนจะมีความตั้งใจในการจัดการเรียนเนื้อหาวิชาอย่างต่อเนื่องมากกว่าการบังคับให้เกิดการแข่งขัน ผู้สอนจึงมีทักษะในการส่งสัญญาณให้ผู้เรียนที่กำลังแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เพื่อดึงความสนใจของผู้เรียนให้กลับมาอยู่ที่บทเรียน โดยไม่รบกวนคนอื่นที่กำลังตั้งใจเรียน
 - นอกจากนั้นผู้สอนจะสามารถเปลี่ยนหัวข้อเรื่องที่จะสอน หรือเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนในระหว่างบทเรียนด้วยความราบรื่นและต่อเนื่องโดยไม่สะดุด

-
- 4) **Challenge and Variety in Assignment** เป็นการมอบหมายงานที่หลากหลายท้าทาย เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจบทเรียน ได้แก่ การมอบหมายงานในชั้นเรียนอย่างเหมาะสม โดยมีความยากง่ายพอเหมาะ คือ ง่ายพอที่จะแน่ใจว่านักเรียนจะได้ใช้ความพยายามในการทำงานและควรเป็นสิ่งใหม่ หรือยากพอที่จะท้าทายความสามารถของนักเรียนโดยมีความหลากหลายเพื่อที่จะให้นักเรียนสนใจตลอดเวลา

-
- คุณิน เชื่อว่า ผู้สอนที่สามารถจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพไม่ใช่เพียงเพราะความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่เป็นความสามารถในการป้องกันการเกิดปัญหาตั้งแต่แรก
 - ผู้สอนเหล่านี้ยังเน้นการสร้างห้องเรียนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยการเตรียมการสอนและการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและการให้นักเรียนทำงานตามที่กำหนดให้ดีที่สุด

ไม่ชอบครูแบบไหน

<https://www.facebook.com/watch/?mibextid=NqTh7c&v=1887365741769454&rdid=UxPGVjzSmwNq5sNK>

แนวทางในการจัดการการเรียนรู้เพื่อให้ได้ผลในเชิงปฏิบัติ

- ปัจจัยด้านต่าง ๆ มี ดังนี้
- **สัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน** เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปได้อย่างดีหรือไม่เพียงใด โดยความสัมพันธ์ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนหรือผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยตนเองหรือแม้กระทั่ง ความสัมพันธ์ระหว่างครูในโรงเรียนหรือครูกับผู้บริหาร (Joyce McLeod et al, 2003 : 65)

○ **สัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน** เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนโดยเฉพาะในวันแรกที่พบกัน บุคลิกภาพอาจจะส่งผลต่อความรู้สึกทางบวกหรือทางลบแก่ผู้เรียนได้ เช่น ถ้าการพบกับครั้งแรกผู้สอนต้อนรับผู้เรียนทุกคน ด้วยท่าทีอบอุ่นและเป็นมิตรและในทางตรงกันข้ามเริ่มต้นด้วยท่าทีที่เข้มงวด

-
- **แนวทางในการสร้างความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ** ควรดำเนินการดังนี้
 - 1) เริ่มสร้างความสัมพันธ์
 - 2) สร้างสัดส่วนของคำพูดทางบวกและทางลบอย่างสม่ำเสมอ
 - 3) สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจเกี่ยวกับความคาดหวังระดับสูงของตน
 - 4) ร่วมกันควบคุมดูแลการแสดงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความคาดหวัง
 - 5) สร้างทางเลือกเพื่อนำไปสู่กฎกติกาในชั้นเรียน

○ **ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน** ถือเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในห้องเรียน การร่วมมือกันทำกิจกรรมด้วยความรับผิดชอบ การทะเลาะวิวาท รวมถึงการพูดจาโดยใช้คำไม่สุภาพ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ควรอยู่ในสายตาของผู้สอนอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าผู้สอนกำลังดำเนินการสอนหรือกำลังอธิบายเนื้อหาให้กับผู้เรียนกลุ่มอื่นหรือผู้เรียนทั้งชั้นอยู่ก็ตาม

○ พฤติกรรมดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของคุณินที่ว่า ผู้สอนที่มีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนจะสามารถติดตามพฤติกรรมในชั้นเรียนได้ตลอดเวลา (Withitness) และสามารถทำหลายสิ่งได้ในเวลาเดียวกัน (Overlapping) ความสามารถของผู้สอนเช่นนี้จะเป็นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมของผู้เรียน

-
- ผู้สอนจะสามารถจัดการชั้นเรียนได้ดีจำเป็นต้องมีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการป้องกันปัญหาด้านพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนทั้งการสังเกต ติดตามพฤติกรรม ตลอดจนการพูดคุยกับผู้เรียนอย่างทั่วถึงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและความคิดเห็นของผู้เรียนต่อเพื่อนในห้อง
 - เมื่อพบความสัมพันธ์ที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดปัญหา เช่น การแบ่งเป็นกลุ่ม ผู้สอนต้องเข้าไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น เมื่อผู้เรียนทะเลาะกัน ผู้สอนควรเข้าไปหาสาเหตุและอาจให้ผู้เรียนยอมรับพฤติกรรมนั้น และให้เหตุผล เพื่อให้ผู้เรียนยอมรับผิดและยอมรับการลงโทษตามที่ได้ตกลงกัน สำหรับผู้เรียนที่เพื่อนไม่ยอมรับให้เข้าร่วมกลุ่ม ผู้สอนควรต้องหาสาเหตุและชี้แจงกลุ่มเพื่อนให้ยอมรับความสามารถที่แตกต่างกันของเพื่อน

-
- **บทบาทในการเป็นผู้นำของครู** ครูเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุดในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียน อบอุ่น แจ่มใส หรือตึงเครียด น่ากลัว สิ่งสำคัญนอกเหนือจากการที่ครูต้องระบุถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่ครูต้องการแล้ว ตัวผู้สอนจำเป็นต้องตระหนักและเข้าใจความต้องการและความหวังของผู้เรียนที่มีต่อครูเช่นกัน
 - เมื่อผู้สอนคาดหวังให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์เช่นไร ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างในการเข้าสอนตรงเวลา หรือมีเหตุผลเพียงพอที่เข้าสอนสาย

- ครูกดกระดิ่งเรียกนักเรียน <https://www.facebook.com/watch/?v=734255337329634>
- เสริมแรงทางบวก <https://www.facebook.com/reel/194794989957066>

ครูพจกร ฐปะเตมีย์ โรงเรียนศรีบุญยานนท์

ครูจิราภรณ์ กำยาน โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร
โรงเรียนวัดลาดปลาตุ๊ก

บทบาทการเป็นผู้นำของครู

- มีผลต่อความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อโรงเรียน และยิ่งไปกว่านั้นอาจมีผลต่อความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น หรือต่อตนเองอีกด้วย
- ประเภทของลักษณะของบุคลิกภาพ และบทบาทในการเป็นผู้นำของครู ออกเป็น 3 ประการ (Dreikurs อ้างถึงใน Eby, 1998 : 39 - 40) ดังนี้
- 1) ครูที่มีลักษณะเผด็จการ (Autocratic Teacher)
- 2) ครูที่มีลักษณะปล่อยปละละเลย (Permissive)
- 3) ครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย (Democratic Style)

ถ้าครู **เข้มงวด**

นักเรียนจะ **หงุดหงิด**

ถ้าครู **หน้ามือควมวด**

นักเรียนจะรู้สึก **เครียด**

ถ้าครู **จุนเจียว**

นักเรียนจะ **อึดอัด**

ถ้าครู **ปั้นปึ่ง**

นักเรียนจะ **กลัว**

ถ้าครูใช้น้ำเสียง **ดุตัน**

นักเรียนจะ **หวาดกลัว**

1) ครูที่มีลักษณะเผด็จการ (Autocratic Teacher)

- เชื่อว่า ตนเองมีความรับผิดชอบต่อการดำเนินการใดๆ ในชั้นเรียน ตั้งแต่การจัดตกแต่งห้องเรียนทางกายภาพเพื่อการจัดระเบียบในชั้นเรียน การจัดตารางเรียนที่ไม่ยืดหยุ่น ผู้สอนจึงมีความรับผิดชอบที่จะกำหนดกฎระเบียบทั้งหมดของชั้นเรียน การกำหนดบทลงโทษแก่นักเรียนที่ประพฤติผิดกฎด้วยตัวของครูเองทั้งหมด
- ครูที่มีลักษณะเช่นนี้มีความเชื่อว่า ตนเองมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน จึงเน้นการถ่ายทอดความรู้โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นสำคัญ ทั้งในด้าน การบรรยาย การแสดงความคิดเห็นและการกำหนดงานให้ผู้เรียนทำ ผู้เรียนมีหน้าที่เชื่อฟังและทำตามกฎระเบียบและงานที่ครูกำหนดให้ทำ

ถ้าครู **ห่อถอย**

ถ้าครู **เฉยเมย**

ถ้าครู **เขื่องช้า**

ถ้าครูใช้น้ำเสียง **ราบเรียบ**

ถ้าครูปล่อยปละ **ละเลย**

ถ้าครูแต่งกาย **ไม่เรียบร้อย**

นักเรียนจะ **ห่อเหี่ยว**

นักเรียนจะ **เฉื่อยชา**

นักเรียนจะ **หงอยเหงา**

นักเรียนจะ **ไม่สนใจฟัง**

นักเรียนจะ **ขาดระเบียบวินัย**

นักเรียนจะ **ขาดความเคารพ**

2) ครูที่มีลักษณะปล่อยปละละเลย (Permissive)

- ครูประเภทนี้จะมีลักษณะโอนอ่อนผ่อนตาม และไม่มีพลังในชั้นเรียน อาจมีกฎระเบียบเพียงเล็กน้อยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและไม่ได้ให้ความสนใจกับการที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างสม่ำเสมอ
- การลงโทษของครูประเภทนี้มักจะให้อภัย ไม่ค่อยเอาจริงเอจังกับผู้เรียนที่ประพฤติผิดระเบียบและดูเหมือนว่า ครูจะไม่มีอำนาจมากเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนทำงานตามที่ครูกำหนด บรรยากาศในชั้นเรียนเช่นนี้ จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกสับสน เพราะไม่แน่ใจว่าครูต้องการให้ตนทำอะไร หรือเป็นอย่างไรจึงจะเป็นที่พึงประสงค์ของครู
- ลักษณะของครูประเภทนี้จะทำให้ชั้นเรียนขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพราะผู้เรียนแต่ละคนก็จะทำให้สิ่งที่ตนพึงพอใจโดยครูก็ไม่ได้ว่าอะไร

ถ้าครูแสดงความ **เป็นมิตร**

นักเรียนจะ **อบอุ่นใจ**

ถ้าครู **ยิ้มแย้ม**

นักเรียนจะ **แจ่มใส**

ถ้าครูมี **อารมณ์ขัน**

นักเรียนจะเรียน **สนุก**

ถ้าครู **กระตือรือร้น**

นักเรียนจะ **กระปรี้กระเปร่า**

ถ้าครูมีน้ำเสียง **นุ่มนวล**

นักเรียนจะ **สุภาพอ่อนน้อม**

ถ้าครูแต่งตัว **เรียบร้อย**

นักเรียนจะ **เคารพ**

ถ้าครูให้ความ **เมตตาปรานี**

นักเรียนจะมีจิตใจ **อ่อนโยน**

ถ้าครูให้ความ **ยุติธรรม**

นักเรียนจะ **ศรัทธา**

3) ครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย (Democratic Style)

- ครูที่เป็นประชาธิปไตย จะมีความมั่นคง มีเหตุผลเกี่ยวกับความคาดหวังของตนที่มีต่อการเรียนรู้ และการแสดงพฤติกรรมของเด็ก ครูจะใช้การอภิปรายร่วมกับนักเรียน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียน รวมทั้งกำหนดโทษหากมีการฝ่าฝืนกฎ อาจร่วมกับนักเรียนในการทบทวนกฎระเบียบของชั้นเรียนได้อยู่เสมอหากมีความจำเป็น เพื่อให้กฎระเบียบเหล่านั้นมีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติ
- ครูที่เป็นประชาธิปไตยจะเป็นผู้ที่พร้อมที่จะตัดสินใจในปัญหาใดๆ แต่ก็ยอมรับฟังความคิดเห็น และความต้องการของนักเรียน ผลของการที่ครูเป็นประชาธิปไตยจะเป็นการสร้างพลังแห่งความเชื่อมั่น และความรู้สึกของการเป็นเจ้าของชั้นเรียนให้กับนักเรียนในทำนองเดียวกันก็จะทำให้ครูรู้สึกถึงบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนนั้นๆ

สรุป

- **ครูมืออาชีพ** จึงควรเป็นครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย เพราะจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการสร้างบุคลิกภาพของการมีความมั่นใจในตนเองให้นักเรียน รวมทั้งเพื่อจะได้มีส่วนในการปลูกฝังเจตคติและความเป็นประชาธิปไตยให้นักเรียนอีกด้วย

เทคนิคและทักษะการสอนของครู

- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิคและทักษะการสอนของผู้สอนล้วนมีอิทธิพลต่อบรรยากาศในชั้นเรียนได้ทั้งสิ้น
- การสร้างแรงจูงใจ การแปรเปลี่ยนความสนใจ การเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย จะทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อ เพราะเมื่อผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน อาจชวนเพื่อนคุย หรือแกล้งเพื่อน กลายเป็นปัญหาในชั้นเรียนที่ผู้สอนจะต้องจัดการซึ่งสาเหตุอาจอยู่ที่ตัวผู้สอนเอง
- วิธีการหนึ่งที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการชั้นเรียน คือ ผู้สอนจะต้องเตรียมการสอนโดยยึดหลักที่สำคัญในการพิจารณาเลือกใช้วิธีสอนที่หลากหลาย มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และควรเลือกใช้ทักษะและเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น

-
- **การสร้างแรงจูงใจในบทเรียน** ความสนใจหรือความต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องใดๆ สำหรับผู้เรียนอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา หรือเพียงบางครั้ง บางเรื่อง หรืออาจไม่เกิดขึ้นเลยแตกต่างกันไปตามลักษณะวัย และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ผู้สอนจึงควรสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง บ
 - **บทบาทของผู้สอนในการสร้างแรงจูงใจในการเรียน** เช่น การเลือกกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะสามารถจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียน ทั้งยังเป็นการส่งเสริมชั้นเรียนให้เป็น “ชุมชนแห่งการเรียนรู้” ด้วย

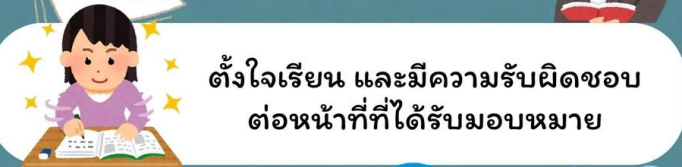
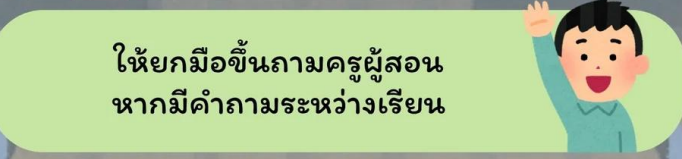
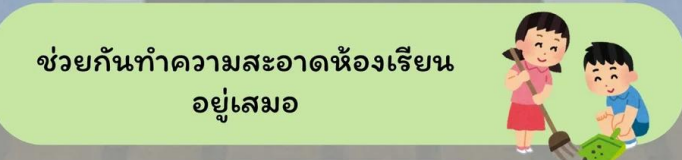
-
- **จัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบการสอนที่หลากหลาย** ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการวางแผนหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางสังคม เช่น ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น
 - **การปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้หลากหลาย** เช่น การเปลี่ยนกิจกรรม การเรียนรู้ การเปลี่ยนบทบาทของผู้เรียน หรือการใช้แหล่ง หรือสื่อการเรียนรู้หลายประเภท
 - **การกำหนดงานให้ผู้เรียน** ผู้เรียนควรได้ฝึกปฏิบัติระหว่างเรียนที่สอดคล้องกับบทเรียน และตรงตามความสนใจของผู้เรียนและเนื้อหาวิชาที่เรียน

การสร้างกฎระเบียบร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

- การกำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียนเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการในชั้นเรียน ไม่ว่ากฎระเบียบเหล่านั้นจะกำหนดขึ้นจากผู้สอน จากความร่วมมือกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือจากผู้เรียนที่สามารถกำหนดกฎกติกาของการอยู่ร่วมกันขึ้นเอง โดยการแนะนำ หรือการมีผู้สอนเป็นที่ปรึกษา
- ความเชื่อที่ว่า การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมจำเป็นที่จะต้องมีกฎกติกาของการอยู่ร่วมกัน การเคารพสิทธิผู้อื่น การปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วยความรับผิดชอบ ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎกติกาที่ได้กำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าแนวคิดในการจัดการชั้นเรียนจะเน้นที่อำนาจของผู้สอน หรือเน้นความรับผิดชอบของผู้เรียน หรือเน้นความเป็นตัวของตัวเองของผู้เรียนก็ตาม

-
- ผู้สอนต้องชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจและยอมรับว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบในชั้นเรียน จะทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างราบรื่น ปราศจากอุปสรรคด้วยศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ในตนเอง ทั้งยังเป็นการวางพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยเพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมด้วย

-
- แนวทางเกี่ยวกับการปฏิบัติจริงในชั้นเรียนเกี่ยวกับการกำหนดกฎระเบียบที่เหมาะสมดำเนินการได้ ดังนี้
 - ในช่วงสัปดาห์แรกของการเปิดเรียนในแต่ละปีการศึกษา ผู้สอนอาจเริ่มต้นด้วยการกำหนดความคาดหวังของผู้สอนที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมของเด็ก ทั้งในด้านการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน ซึ่งความคาดหวังนี้อาจรวมถึงการแจ้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรซึ่งสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้แล้วในหลักสูตร นอกจากนี้ผู้สอนอาจกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเพิ่มเติมจากลักษณะเฉพาะในแต่ละวัยที่เป็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

@reallygreatsite

การกำหนดกฎระเบียบของชั้นเรียน

- โดยระบุเป็นข้อๆ มีแนวทางในการกำหนด กฎระเบียบที่ผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียน จะต้องปฏิบัติตาม ดังนี้
- 1) เขียนด้วยข้อความที่สั้นกระชับ เข้าใจง่าย และครอบคลุม การกำหนดกฎระเบียบ หากเขียนด้วยถ้อยคำที่ยากและซับซ้อนเกินไปทำให้ผู้เรียนเข้าใจสับสน หรือจดจำยาก อาจทำให้ผู้เรียนไม่สนใจที่จะปฏิบัติตาม
- 2) ควรเป็นกฎระเบียบที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นจริง ๆ และเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน เช่น การเคารพในสิทธิของผู้อื่น ไม่ส่งเสริมดังรบกวน การส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนด

-
- 3) ควรเป็นกฎระเบียบที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่ต้องการจะบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ เพราะกฎกติกาในชั้นเรียนส่วนใหญ่กำหนดขึ้นเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้สามารถพัฒนาความสามารถทางการเรียนให้บรรลุจุดประสงค์ การจัดการเรียนจึงเป็นการขจัดสิ่งที่จะเป็นอุปสรรคที่จะรบกวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดโดยมีผู้สอนดูแลช่วยเหลือ

○ 4) **การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาปรับปรุงกฎระเบียบ กติกา ของห้องเรียน** ผู้สอนอาจเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดกฎระเบียบของห้องเรียนในระยะแรกของการเรียน หรือระยะต้นปีการศึกษา แต่ในระยะต่อมาเมื่อผู้เรียนและผู้สอนเริ่มคุ้นเคยวิธีเรียน และวิธีสอนของแต่ละฝ่ายแล้ว ผู้เรียนอาจมีบทบาทมากขึ้นในการปรับปรุงกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน เช่น การที่ผู้สอนกำหนดกฎเกณฑ์ของการเข้าชั้นเรียนสายไว้ แต่เมื่อพบว่า ผู้เรียนในชั้นเรียนทุกคนไม่ได้ประพฤติผิดกฎในข้อนี้ และทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าห้องเรียนทุกครั้ง กฎระเบียบข้อนี้จึงไม่จำเป็นสำหรับเด็กกลุ่มนี้อีกต่อไป โดยอาจจะมีการเพิ่มเติมกฎระเบียบอื่นที่ผู้เรียนเห็นว่าจำเป็นสำหรับเด็กกลุ่มนี้ โดยอาจจะมีการเพิ่มเติมกฎระเบียบ อื่นที่ผู้เรียนเห็นว่าจำเป็น เช่น การไม่แย่งกันพูด หรือพูดเสียงดังจนเกินไป เป็นต้น

○ 5) กฎระเบียบที่ดีควรจะระบุผลที่ตามมาของการไม่ปฏิบัติตามกฎ ซึ่งอาจเรียกว่า “บทลงโทษ” อาจเป็นเงื่อนไขหรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้เรียน เช่น การให้ทำงานเพิ่ม การช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้น โดยบทลงโทษที่กำหนดขึ้นควรเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน และอาจจะต้องพิจารณาการเปลี่ยนแปลงบทลงโทษโดยใช้วิธีการใหม่ ๆ หากมีการผิดซ้ำอีก เพราะบางครั้งวิธีลงโทษที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอาจไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหาหรือหยุดพฤติกรรมนั้น แต่กลายเป็นแรงเสริมทางบวกให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่มีปัญหานั้นเพิ่มขึ้น

-
- เช่น ผู้สอนคาตโทษผู้เรียนที่ทำผิดโดยเขียนชื่อผู้เรียนไว้บนกระดาน หรือการทำโทษหน้าชั้นเรียน วิธีการนี้อาจเป็นแรงเสริมให้ผู้เรียนทำความผิดซ้ำอีก เพราะตนเองได้กลายเป็นจุดเด่นของชั้นเรียน แสดงให้เห็นว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของห้อง แม้จะเป็นไปในทางลบก็ตาม
 - เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนวิธีการลงโทษไปเป็นวิธีอื่นที่จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกผิดต่อการกระทำของตน และจะไม่ได้รับการยอมรับ หรือได้รับความสนใจจากกลุ่มเพื่อน ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนที่มีความประพฤติดี ปฏิบัติตามกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ก็ควรได้รับการยกย่องชมเชยตามวาระโอกาสที่เหมาะสม เพื่อเป็นการเสริมแรงได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป

การสื่อสารกับผู้เรียน

- เป็นปัจจัยพื้นฐานเพื่อไปให้สามารถจัดการกับพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาในการชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการสื่อสารที่ควรใช้ประกอบด้วย

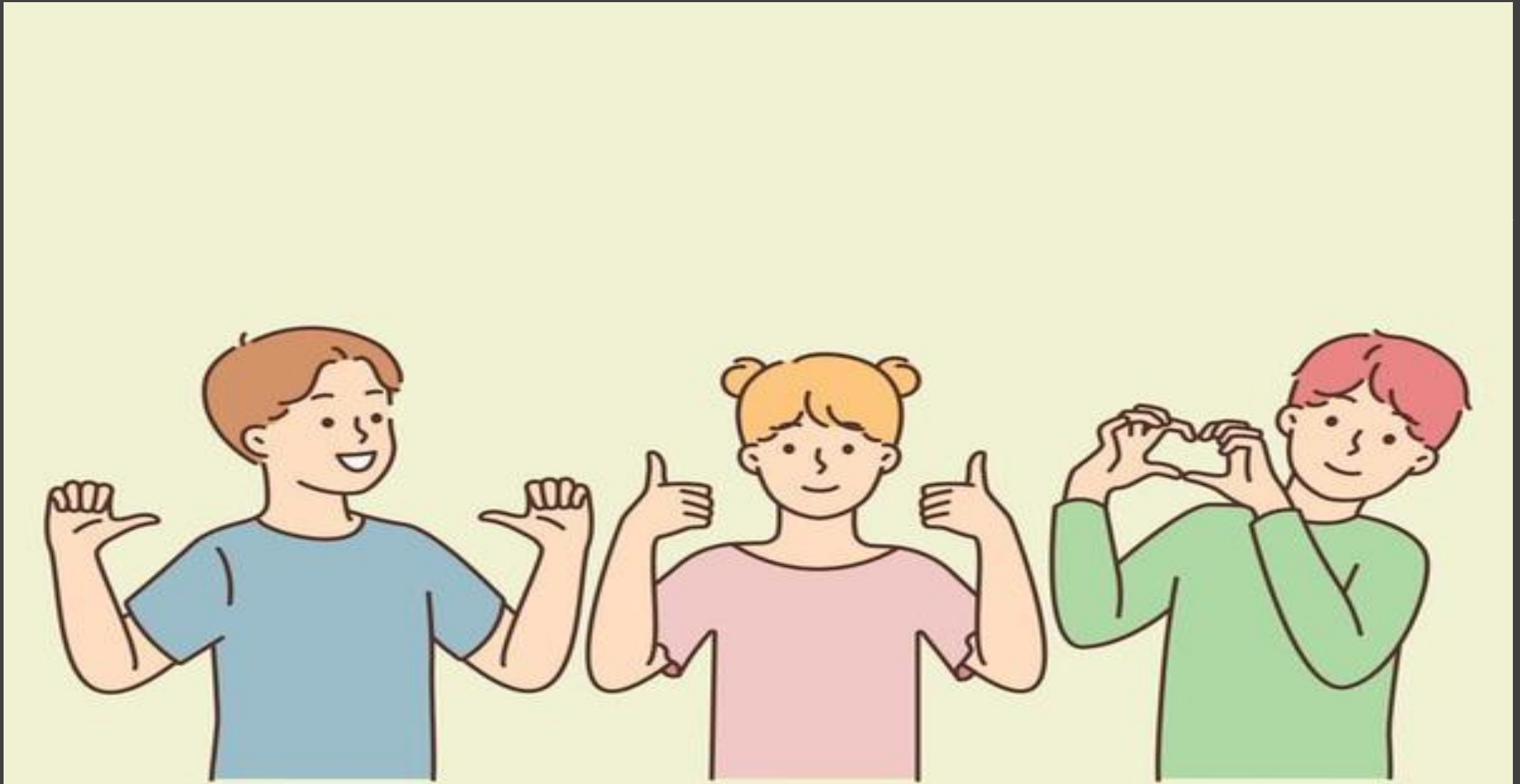
Verbal Communication

1) การสื่อสารด้วยคำพูด

- ประกอบด้วยทักษะการส่งสาร (Sending Skill) และทักษะการรับสาร (Receptive Skill) ผู้สอนจำเป็นต้องใช้การสื่อสารกับผู้เรียนในการส่งสารกับผู้เรียน 3 ด้าน ดังนี้
- 1) เพื่อระบุความต้องการที่ผู้สอนอยากจะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
- 2) เพื่อแจ้งผลการกระทำของผู้เรียน
- 3) เพื่อเสนอความคาดหวังทางบวกที่มีต่อผู้เรียน ผู้สอนควรใช้คำพูดที่เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งควรเป็น เสียงที่อบอุ่นเป็นกันเอง ยอมรับ เห็นใจ เข้าใจ ถ้าเป็นคำถาม ควรเป็นคำถามที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและผู้สอนควรยอมรับความคิดเห็นนั้น ๆ หรือถ้ามีการแก้ไขปรับปรุงควรเป็นไปในทางบวก

-
- ทักษะการรับสารสำหรับครู เป็นทักษะการรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้คิดและแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาจะทำให้ผู้สอนเข้าใจถึงความรู้พื้นฐาน หรือความรู้สึนึกคิดของผู้เรียนเพื่อจะได้แก้ไข และป้องกันปัญหาอันเกิดจากความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนด้วยตนเอง เพื่อให้การดำเนินการในชั้นเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

-
- การใช้ทักษะการสื่อสารด้วยคำพูด ผู้สอนอาจต้องใช้เทคนิคอื่นๆ เพื่อเป็นการป้องกันปราชญ์ติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียน เช่น ขณะที่ผู้สอนกำลังพูดอยู่หน้าชั้นเรียนกับผู้เรียน และเห็นผู้เรียนกำลังคุยกันโดยไม่สนใจในสิ่งที่ผู้สอนพูด บรรยาย หรืออธิบาย ผู้สอนอาจต้องหยุดพูดชั่วคราว เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกตัวและหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้น

Nonverbal Communication

2) การสื่อสารที่ไม่ใช้คำพูด

- กิริยาท่าทาง การแสดงออกของผู้สอน เป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารให้ผู้เรียนทราบว่า ขณะนั้นผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร เช่น ไม่คุยกัน หรือให้สนใจบทเรียน เป็นการป้องกันปัญหาด้านพฤติกรรมได้ดีวิธีหนึ่ง ได้แก่ การแสดงออกทางสีหน้า และสายตา ผู้สอนอาจใช้การสบตาเพื่อให้ผู้เรียนทำหรือไม่ทำอะไรสิ่งหนึ่ง เช่น เมื่อผู้สอนถามคำถาม อาจจะสบตาผู้เรียนคนใดคนหนึ่ง เพื่อขอคำตอบ หรือขอความคิดเห็นโดยผู้สอน อาจไม่ต้องเรียกชื่อเลย หรือผู้สอนใช้การสบตาผู้เรียนที่กำลังทำงานอื่น ในขณะที่ผู้สอน กำลังอธิบายเนื้อหาในบทเรียน
- ผู้เรียนที่เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารของผู้สอนจะสามารถสื่อสารกับผู้สอนได้โดยไม่ต้องใช้ คำพูดใดๆ เมื่อผู้สอนสนใจ จะทำให้ผู้เรียนหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นได้ หรือผู้สอนอาจแสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสให้กับผู้เรียนที่ตอบคำถามได้

-
- ผู้สอนอาจใช้ท่าทางในการสื่อสารกับผู้เรียนในกรณีต่างๆ ขณะที่กำลังสอน ได้แก่ การเดินเข้าไปใกล้ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งเพื่อเป็นการปลอบใจ และให้กำลังใจผู้เรียนที่มีความไม่มั่นใจในการแสดงออก หรือการพูดแสดงความคิดเห็น การที่ผู้สอนเดินเข้าไปใกล้เพื่อเป็นการสื่อสาร ให้หยุดการกระทำที่เป็นปัญหา เช่น การเล่นหรือแกล้งกันในชั้นเรียน

การประชุมร่วมกัน

- เป็นการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ เพราะการที่สร้างความเข้าใจกัน คือ “การสื่อสารสองทาง” การประชุมร่วมกันที่ผู้สอนใช้กับผู้เรียนเป็นวิธีการที่ได้ผลดียิ่ง และควรเป็นการประชุมที่มีการอภิปราย และเสนอแนะ ไม่มีการตำหนิใคร เป็นการประชุมเพื่อทราบปัญหาที่แท้จริง และหาวิธีการแก้ไขปัญหา ผู้เรียนจะไม่จับผิดผู้อื่น ไม่ตำหนิผู้อื่น หรือหาวิธีการลงโทษผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือร่วมใจกันในการแก้ปัญหา และผู้สอนจะได้ทราบถึงความสามารถ ความต้องการ และเหตุผลของผู้เรียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

การปรับพฤติกรรมผู้เรียน

- หมายถึง การที่ผู้สอนนำเอาหลักการแห่งพฤติกรรม (Behavior Principles) มาประยุกต์ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์
- **ระเบียบวินัย** หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในแบบแผนตามที่มุ่งหวัง เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วย ความสงบสุข
- **ระเบียบชั้นเรียน** หมายถึง การที่ผู้เรียนมีพฤติกรรมในขอบเขตที่ยอมรับได้ในการที่จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปจนประสบความสำเร็จ
- **การสร้างวินัย** คือ การสอนหรือฝึกคนให้เชื่อฟังกฎระเบียบหรือแนวทางการ ปฏิบัติตนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

เป้าหมายของการสร้างวินัย

- 1) เพื่อให้เด็กเข้าใจพฤติกรรมของตนเอง จงริเริ่มทำสิ่งต่างๆ ที่ถูกต้องด้วยตนเอง เคารพตนเอง และผู้อื่น
- 2) เพื่อเป็นการปลูกฝังกระบวนการคิดและพฤติกรรมเชิงบวกให้ติดตัวไปตลอดชีวิต

-
- **พฤติกรรมละเมิดวินัย** คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ชั้นเรียนขาดระเบียบ รบกวนกระบวนการเรียนการสอนให้ไม่สามารถดำเนินการไปได้จนบรรลุเป้าหมาย โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ (บุญขริ คำชาย, 2544)
 - **1) การทำผิด** คือ พฤติกรรมที่รบกวนการสอนของครู รบกวนสิทธิส่วนตัวของบุคคลอื่นที่จะ เรียน ก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือจิตใจหรือทั้ง 2 อย่าง หรือทำลายทรัพย์สิน
 - **2) การไม่มุ่งมั่นงาน** คือ พฤติกรรมที่ไม่จดจ่ออยู่กับการเรียนการสอน เช่น เหม่อ,หลับ

สาเหตุของพฤติกรรมการละเมิดวินัย

1) สาเหตุจากตัวครู

- การข่มขู่/เผด็จการ
- การทำโทษทั้งห้อง
- การไม่เตรียมการสอน
- วิธีสอนไม่น่าสนใจ
- การขัดจังหวะ
- การเอาใจใส่ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งนานไป

2) สาเหตุจากผู้เรียน

- แสวงหาการยอมรับ
- การแสวงหาอำนาจ (ดื้อ)
- การแก้แค้น
- การขอมจำนวน

ความจำเป็นที่ต้องมีกฎระเบียบ

- กฎระเบียบช่วยให้มีแนวทางปฏิบัติเพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ โดยกฎระเบียบต้องสามารถสนองวัตถุประสงค์ ดังนี้
- 1) สิทธิในการสอนของผู้สอนจะต้องได้รับการคุ้มครอง
- 2) สิทธิในการเรียนของผู้เรียนจะต้องได้รับการคุ้มครอง
- 3) ความปลอดภัยด้านจิตใจ และร่างกายของผู้เรียนจะต้องได้รับการคุ้มครอง
- 4) ทรัพย์สินต่าง ๆ จะต้องได้รับการคุ้มครอง

การแก้ไขพฤติกรรมละเมิดวินัย

- สิ่งที่คุณสอนควรหลีกเลี่ยง ได้แก่ การใช้วาจารุนแรง การขู่ การบังคับให้ขอโทษ การเสียดสี ประชดประชัน กระแนะกระแหน การทำให้เจ็บกาย การเขียน หรือคัดลอก จบบเพื่อลงโทษ การหักคะแนนผลการเรียน
- **เทคนิคที่ควรใช้เพื่อแก้ไขพฤติกรรมละเมิดวินัย** (บุญศรี คำชาย, 2551 : 178)
- **1) พฤติกรรมที่ไม่รุนแรง** ได้แก่ เตือน บอกให้หยุด เปลี่ยนที่นั่ง รีบของ ให้ออกนอกห้อง ให้อยู่ต่อหลังเลิกเรียน
- **2) พฤติกรรมปานกลาง** ได้แก่ ให้อยู่ต่อหลังเลิกเรียน ถอนสิทธิพิเศษบางอย่าง แจ้งผู้ปกครอง เชิญผู้ปกครองมาพบ ให้ทำงานในโรงเรียน
- **3) พฤติกรรมรุนแรง** ได้แก่ ชดใช้ค่าเสียหาย เชิญผู้ปกครองมาพบ ภาคทัณฑ์ ให้ออก

เทคนิคทางจิตวิทยาเพื่อแก้ไขพฤติกรรมละเมิด วินัย

- **1) การเตือน** ใช้ได้ผลกับการป้องกันความผิดที่ไม่รุนแรงและเป็นพฤติกรรมที่อาจยับยั้งได้โดยไม่ต้องลงโทษ แต่หลังจากเตือนไปแล้ว 2-3 ครั้ง พฤติกรรมนั้นยังปรากฏอยู่ การลงโทษต้องตามมาทันที ถ้าไม่ลงโทษผู้เรียนจะคิดว่าไม่เอาจริงกับสิ่งที่เกิดขึ้น
- **2) การลงโทษ** คือ การกระทำต่อผู้ที่ผิดระเบียบหรือมีความประพฤติไม่เหมาะสม การลงโทษมุ่งที่จะควบคุมพฤติกรรมโดยวิธีด้านลบ เช่น การใช้วาจาด้านลบ การทำให้เจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจ

○ **การลงโทษ** ที่มักใช้มีอยู่ 3 แบบ ได้แก่

○ (1) ลงโทษด้วยการใช้คำพูดด้านลบ เช่น ตำหนิ หรือแสดงความไม่ยอมรับ

○ (2) ลงโทษด้วยการทำให้เจ็บปวดรุนแรงทั้งร่างกาย และจิตใจ เช่น การไม่เรียวดี

○ (3) ลงโทษด้วยการตัดสิทธิ์ งดให้รางวัล หักคะแนน

○ **ทางเลือกในการลงโทษ** ได้แก่

○ (1) ผู้สอนใช้อำนาจตัดสินใจตามเห็นสมควร

○ (2) ผู้เสนอทางเลือกให้ผู้เรียนเลือกเอง

○ (3) ผู้สอนให้ผู้เรียนเสนอการลงโทษตนเองหลาย ๆ แบบ โดยผู้สอนจะเป็นฝ่ายเลือกว่าจะลงโทษแบบใด

-
- **3) การให้รางวัล** คือ การให้รางวัลเมื่อผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมอันเป็นที่ต้องการ (กุญชรี้ คำชาย, 2544) ได้แก่
 - (1) ให้รางวัลทันทีหลังจากแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา
 - (2) ให้รางวัลเฉพาะพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นเท่านั้น
 - (3) แน่ใจว่ารางวัลนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายกับผู้รับ
 - (4) ใช้รางวัลหลายๆแบบเพื่อให้ดูน่าตื่นเต้นและน่าสนใจ
 - **4) การให้สิ่งเสริมแรงทางบวก** คือ การให้รางวัล คำชมเชย หรือการแสดงความรักต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมให้มีแรงจูงใจที่จะทำเช่นนั้นอีก

-
- **5) การใช้เบี้ยอรรถกร** (Tokens Economy) คือ ตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไข เช่น เบี้ย ดาว คุปอง แด้ม หรือตัว เป็นต้น โดยสามารถนำไปแลกเป็นสิ่งที่ต้องการได้ เช่น อาหาร ขนม เครื่องเขียน หนังสือ กิจกรรม สิทธิพิเศษ เป็นต้น
 - “การให้สิ่งหนึ่งสิ่งใด เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ซึ่งสามารถนำไปแลกสิ่งที่ต้องการได้ ”
 - **6) การใช้เวลานอก** (Time Out) เป็นการงดให้รางวัลในช่วงเวลาจำกัด เช่น ผู้เรียนที่คุยกันจะถูกตัดสิทธิ์ไม่ให้ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ในชั่วโมงคอมพิวเตอร์ เด็กที่ร้องไห้ไม่หยุด อาจถูกส่งเข้าไปกักขังไว้ในห้องนอนเป็นเวลา 5 นาที หรือจนกว่าเด็กจะหยุดร้องไห้ เป็นต้น การงดให้รางวัล ควรทำให้เหมาะสม ควรงดในสิ่งที่เด็กชอบ และไม่งดนานจนเกินไป

○ **7) การทำสัญญากับเด็ก** (Behavioral Contract) เป็นการเซ็นสัญญาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ในลักษณะที่เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น ผู้เรียนสัญญากับผู้สอนว่าจะไม่ขโมยของเพื่อนตลอดระยะเวลา 2 เดือน เป็นต้น สิ่งที่จะให้เด็กทำสัญญา ควรเป็นสิ่งที่เด็กสามารถทำได้ ระยะเวลาในสัญญาไม่ควรนานเกินกว่าที่เด็กจะทำได้ มีการ ตรวจสอบ ตลอดเวลาว่า เด็กปฏิบัติตามสัญญาหรือไม่ หากผิดสัญญาควรมีการลงโทษ หากปฏิบัติตามสัญญาครบถ้วนควรให้รางวัลแก่เด็ก

○ **8) การหล่อหลอมพฤติกรรม** (Shaping) เป็นการเลือกให้แรงเสริมเฉพาะพฤติกรรมที่พึงประสงค์เท่านั้น เช่น ในห้องเรียนผู้สอนชมผู้เรียนที่ตั้งใจฟัง ส่วนผู้เรียนที่คุยกัน ผู้สอนไม่ตำหนิ แต่จะแสดงอาการไม่สนใจ การเลือกชมเฉพาะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จะช่วยให้เด็กแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก

บรรยากาศที่พึงปรารถนาในชั้นเรียน

- ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต่างปรารถนาให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดำเนินไปอย่างราบรื่น และผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร บรรยากาศใน ชั้นเรียนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ความปรารถนานี้เป็นจริง บรรยากาศในชั้นเรียนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการสอน แบ่งได้ 6 ลักษณะ (พรรณิ ชูหทัย 2538 : 261 – 263) สรุปได้ดังนี้
- **1) บรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge)** เป็นบรรยากาศที่ครูกระตุ้นให้กำลังใจ นักเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการทำงาน นักเรียนจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและพยายามทำงานให้สำเร็จ

-
- **2) บรรยากาศที่มีอิสระ (Freedom)** เป็นบรรยากาศที่นักเรียนมีโอกาสได้คิด ได้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่มีความหมายและมีคุณค่า รวมถึงโอกาสที่จะทำผิดด้วย โดยปราศจากความกลัว และวิตกกังวล บรรยากาศเช่นนี้จะส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจโดยไม่รู้สึกตึงเครียด
 - **3) บรรยากาศที่มีการยอมรับนับถือ (Respect)** เป็นบรรยากาศที่ครูรู้สึกว่า นักเรียนเป็นบุคคลสำคัญมีคุณค่า และสามารถเรียนได้ อันส่งผลให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และเกิดความยอมรับนับถือตนเอง
 - **4) บรรยากาศที่มีความอบอุ่น (Warmth)** เป็นบรรยากาศทางด้านจิตใจมีผลต่อความสำเร็จในการเรียน การที่ครูมีความเข้าใจนักเรียน เป็นมิตร ให้ความช่วยเหลือ จะทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น สบายใจ รักครู รักโรงเรียน และรักการมาเรียน

-
- **5) บรรยายากาศแห่งการควบคุม (Control)** การควบคุมในที่นี้ หมายถึง การฝึก ให้ นักเรียนมีระเบียบวินัย มิใช่การควบคุม ไม่ให้มีอิสระ ครูต้องมีเทคนิคในการปกครองชั้นเรียนและ ฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้สิทธิ หน้าที่ของตนเองอย่างมีขอบเขต
 - **6) บรรยายากาศแห่งความสำเร็จ (Success)** เป็นบรรยายากาศที่ผู้เรียนเกิด ความรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ผู้สอนจึงควรพูดถึง สิ่งที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จให้มากกว่าการพูดถึงความ ล้มเหลว เพราะการที่คนเราคำนึงถึงแต่สิ่งที่ ล้มเหลว เพราะการที่คนเราคำนึงถึงแต่ความล้มเหลวจะมีผลทำให้ความคาดหวังต่ำ ซึ่งไม่ส่งเสริมให้ การเรียนรู้ดีขึ้น
 - บรรยายากาศทั้ง 6 ลักษณะนี้ มีผลต่อความสำเร็จของผู้สอนและความสำเร็จของผู้เรียน ที่ผู้สอนควรสร้างให้เกิดในชั้นเรียน

สรุป

การจัดการชั้นเรียนมีความหมายกว้าง นับตั้งแต่การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียน การจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน การสร้างวินัยในชั้นเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครู และการพัฒนาทักษะการสอนของครูให้สามารถกระตุ้น พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญ เป็นการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ รวมถึงการแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตลอดจนบรรลุตามเป้าหมายของการศึกษา

การจัดการชั้นเรียน

แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

- 1) การจัดการชั้นเรียนด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ
- 2) การจัดการชั้นเรียนทางด้านจิตวิทยา

-
- **แนวทางในการจัดการการเรียนเพื่อให้ได้ผลในเชิงปฏิบัติ** ประกอบด้วย
 - **1) สัมพันธภาพระหว่างครู กับนักเรียน** ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดีหรือไม่เพียงใด โดยความสัมพันธ์ดังกล่าว ประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หรือนักเรียนกับนักเรียนด้วยตนเอง
 - **2) บทบาทในการเป็นผู้นำของครู** แบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ
 - ครูที่มีลักษณะเผด็จการ
 - ครูที่มีลักษณะปล่อยปละละเลย
 - ครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย

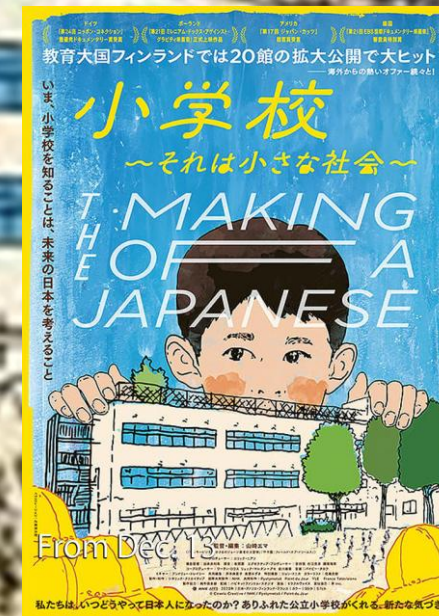
-
- **การปรับพฤติกรรมผู้เรียน** หมายถึง การที่ผู้สอนนำเอาหลักการแห่งพฤติกรรม (Behavior Principles) มาประยุกต์ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์
 - **พฤติกรรมละเมิดวินัย** คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ชั้นเรียนขาดระเบียบ รบกวนกระบวนการเรียนการสอนไม่ให้อาจดำเนินการไปได้จนบรรลุเป้าหมาย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การทำผิด กับ การไม่มุ่งมั่น
 - **เทคนิคทางจิตวิทยาเพื่อแก้ไขพฤติกรรมละเมิดวินัย** เช่น การเตือน การลงโทษ การให้รางวัล การให้สิ่งเสริมแรงทางบวก การใช้เวลานอก การทำสัญญากับเด็ก การหล่อหลอมพฤติกรรม เป็นต้น

○ **บรรยากาสที่พึงปรารถนาในชั้นเรียน** แบ่งได้ 6 ลักษณะ คือ

- บรรยากาสที่ท้าทาย
- บรรยากาสที่มีอิสระ
- บรรยากาสที่มีการยอมรับนับถือ
- บรรยากาสที่มีความอบอุ่น
- บรรยากาสแห่งการควบคุม และ
- บรรยากาสแห่งความสำเร็จ

The Making of a Japanese

<https://vipa.me/th/play/the-making-of-a-japanese/1474185>

In the near future,
a massive earthquake is expected to strike.